THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 7 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department MARCH, 1936

WHAT HE SUFFERED FOR ME

Rev. G. A. Griswood

PART II

He suffered the injustice of the Roman law.

He suffered the vehement accusation and the blaspheming.

He suffered the blindfolding and the striking.

He suffered the purple robe, the crown of thorns, and the false homage.

He suffered the envy of the Pharisees, the release of Barrabas, and the chastisement of Pilate.

He suffered under the weight of His cross, and the torture of crucifixion.

He suffered the railing of the malefactors, with the deriding of the religionists.

He suffered the full sentence of Divine law, and the curse of hanging on a tree.

He suffered the nudity and the gambling for His raiment.

He suffered the intensified hatred of the devil.

He suffered the unmitigated wrath of a sin-hating and thrice-Holy God.

He suffered the vinegar and the gall.

He suffered the pangs of desolation, the sorrow of isolation and the anguish of separation.

He suffered the withdrawal of the Father's face.

He suffered the torment of a forsaken soul.

He suffered the burnings of eternal wrath.

He suffered the results of a violent death, the severance from His mother and His disciples.

He suffered the thrusting of the Roman spear.

He suffered the excruciating thirst.

Messiah's holy soul shrank with abhorrence under the ignominious death at the hands of the sinful men He came to save. All the waves and billows of Divine indignation rolled over His Holy head as He bore the curse of **my** sins upon that cruel tree. "Deep calleth unto deep at the noise of thy waterspouts: all thy waves and thy billows are gone over me." Psa. 42:7. "Is it nothing to you, all ye that pass by? behold, and see of there be any sorrow like unto my sorrow," Lam. 1:12.

In those awful three hours of darkness on the cross, Messiah suffered the equivalent of that eternal darkness to which all unbelievers must go. **"The blackness of darkness forever."** Jude 13. He suffered all this for my sins. He died a sacrificial, vicarious and substitutionary death to cleanse me from every sin. "Surely He hath borne our (my) griefs, and carried our (my) sorrows." Isa.53:4.

Can you reject such suffering and such matchless love? Can you reject your Sin-bearer, God's sacrifice for sin -- Messiah the Kinsman -- Redeemer? He died an atoning death, thereby making atonement for **my** sins.

> "For the life of the flesh is in the blood, and I have given it to you upon the altar to make **atonement** for your souls; for it is the **blood** that maketh **atonement** by reason of the life." Lev. 17:11. Hebrew translation.

Messiah **"poured out His soul unto death".** He was "numbered with the transgressors and made intercession for the transgressors." Isa. 53:12. The life of the flesh is in the **blood** and Messiah poured out His **blood** (life) in death. **"When thou shalt make his soul an offering for sin."** Isa 53:10. I know He died for Israel! I know He died for the Gentiles! But the part that melts **my** soul in unworthy contrition is the fact He died for **me,** and that it was **my** sin, **my** iniquity and **my** transgression that sent Him to the cross, that He was suffering under the penalty of the law that **I** had broken but which **He** Himself had kept. It is when I realize that it wasn't the Roman spikes that held Him there, but that it was **His matchless, superlative love** that constrained Him to stay there and die in **my room and stead,** then I am forced to cry out with Newton, and say,

> I saw one hanging on a tree,
> In agony and blood;
> He fixed His languid eyes on me,
> As near His cross I stood.
>
> Sure, never, till my latest breath,
> Can I forget that look:
> **It seemed to charge me with His death,**
> Tho' not a word He spoke.
>
> A second look He gave, which said,
> **'I freely all forgive:**
> This blood is for thy ransom paid,
> I die that thou may'st live.'

I have accepted all that Messiah has done for **me,** and in His grace I rest, having sweet peace and eternal life, delivered from the wrath to come, **safe forevermore.** And when I am discouraged and down-cast, and suffer reproach, I think of His sufferings and His promise to **me, "If we suffer, (with Him) we shall also reign with Him."** 2 Tim. 2:12. What the world needs in these days of depression, of unrest and uncertainty, of war and political upheaval, and of religious confusion is not **a new Messiah,** or the **False Messiah,** but the **Messiah of God -- King of Kings and Lord of Lords.**

So then, let us listen to the voice of the Eternal speaking through His holy prophet Isaiah, as he calls us back to God.

> Come now, let us reason together, saith the Lord; though your **sins** be as **scarlet,** they shall be as **white** as **snow;** though they be **red** like **crimson,** they shall be as **wool.** Isa. 1:18 Hebrew translation.

> Happy is he whose **transgression is forgiven,** whose **sin is pardoned. Happy** is the man unto whom the Lord **counteth not iniquity,** and in whose spirit there is no guile. Psa. 32:1-2 Hebrew translation.

> For Messiah also hath **once suffered for sins,** the **just** for the **unjust,** that He might bring us to **God,** being put to **death** in the flesh, but **quickened** by the Spirit. I Peter 3:18.

What think ye of the Messiah and His sufferings for you? **Is He not worthy of your immediate acceptance?**

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

> "Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into **everlasting life." John 4:14.**

And one of the company said unto him, Master, speak to my brother ,that he divide the inheritance with me. And he said unto him, Man, who made me a judge or a divider over you? And he said unto them, Take heed, and beware of covetousness: for a man's life consisteth not in the abundance of the things which he possesseth. And he spake a parable unto them, saying, The ground of a certain rich man brought forth plentifully: And he thought within himself, saying, What shall I do, because I have no room where to bestow my fruits?

And he said, This will I do: I will pull down my barns, and build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods. And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, and be merry. But God said unto him, Thou fool, this night thy soul shall be required of thee: then whose shall those things be, which thou hast provided? So is he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward God. Luke 12:13-22.

Lay not up for yourselves treasures upon earth where moth and rust doth corrupt, and where thieves break through and steal: But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not beak through nor steal: For where your treasure is, there will your heartbe also. Matt. 6:19-21.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.

CAIN'S RELIGION OR ABEL'S?

By Dr. Charles L. Feinberg

There is a very familiar incident, briefly and simply told, in the fourth chapter of Genesis. This is the story:

> "And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground. And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto Jehovah. And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And Jehovah had respect unto Abel and to his offering: but unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth ,and his countenance fell. And Jehovah said unto Cain, Why are thou wroth? and why is thy countenance fallen? If thou doest well, shall it not be lifted up? and if thou doest not well, sin coucheth at the door; and unto thee shall be its desire; but do thou rule over it. And Cain told Abel his brother. And it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him."

This is a simple story, is it not? But God's Word is not given to us merely to tell us interesting stories. What truth is there here for us? There must be some reason why God did not accept Cain's offering and did favor that of Abel.

First of all, both Cain and Abel had the same parents and the same privileges of home life. This could not be the cause of the difference. Secondly, both their occupations, though they differed, were honest and honorable. Abel was an honorable shepherd, and Cain was a respectable farmer. Third, it cannot be said that Cain had no regard for God at all, because we read that he brought an offering to God. Fourthly, it cannot be that he was jealous of his brother, because he became jealous after God had not received his offering, and not before. God's rejection of his offering was the cause of the jealousy, and not the result. Fifthly, nor must we think that Cain brought of the poorest of his produce, while Abel brought of the firstlings of the flock, because the record in the Bible does not describe Cain's offering. What then must be the reason for the difference that God plainly made between them?

The reason for God's attitude lies in the difference of offerings. Cain brought of the fruit of the ground and God was not satisfied with it; Abel brought of the firstlings of his flock and God was pleased with it. In the first place, why did Cain and Abel bring offerings to God at all? This they must have learned from their parents. Adam and Eve had found out to their own sorrow what transgressing the commandment of God meant. It involved the wrath of God and separation from Him. In order to remedy the situation and the effects of sin, Adam and Eve had made themselves aprons of fig leaves, the work of their own hands. But God showed them that the way sin must be dealt with is through the shedding of blood, because He made them coats of skins from animals that had been killed and whose blood had been shed. Cain and Abel had undoubtedly heard all this from their parents. Now, when they came to bring their offering to God in order that He might be favorable to them, they should have kept this important fact in mind. Abel did and acted upon it; Cain did not. God, then, in all impartiality and consistency refused Cain's offering. Cain was willing to depend on what his own hands had done.

How he reminds us of so many of our Jewish brethren (and perhaps you too, dear Jewish reader) who are trusting to their own works and deeds to make them pleasing to God, while what God wants is a blood sacrifice for sins! And God Himself has provided it in the blessed Messiah who died for the sins of all our Jewish people, and the world as well.

Cain was told by God the right way: "A sin offering lieth at the door." Gen. 4:7. In the Hebrew, sin and sin offering are the same word, "חטאת"

The offering was right there for Cain to use, but he refused it. Will you likewise refuse the blessed sacrifice that God made for us when He offered up His only begotten Son, the Lord Jesus Christ? The Word of God tells us, when it speaks about this wonderful thing which the Lord Jesus Christ did for us,

> For He hath made Him to be sin for us, Who knew no sin; that we might be made the righteousness of God in Him. II Cor. 5:21.

Whom will you follow? Cain, or Abel?

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meetings every Monday, and Friday Evening at 8 o'clock. Come and bring your friends. A warm welcome and a real blessing await you.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
Rev. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
58 South Ohio Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBY, Missionary

Our Missionaries are gladly at the service of any Jewish inquirer after the Truth as it is in the Lord Jesus Christ A Jewish missionary is a friend worth having.

וואס הייסט אין ענגליש "ריבוירט", וואס מיינט אין אידיש "אויפ'ס ניי געבוירען ווערען". אט דיעזער געדאנק פון "א נייער געבורט" קומט נור פאר אין נייעם טעסטאמענט (ברית חדשה) אין יוחנן ג' רעדט ישוע המשיח צו א גרויסען תלמיד חכם, א מיטגליעד פון די סנהדרין ביים נאמען "נקדימון" און דער משיח זאגט איהם: "ווען איהר ווילט ווערען א בן עולם הבא און אריינקומען אין מלכות השמים מוזט איהר אויפ'ס ניי געבוירען ווערען — נישט פון פלייש און נישט פון בלוט נייערט פון גייסט." ד"ה, א גייסטיגע געבורט.

די אידעאלאגיע פון דער "אויפ'ס־ניי געבוירען ווערען" איז לגמרי פרעמד געווען צו דעם גרויסען תלמיד חכם נקדימון, וויאויך צו אלע אנדערע אי־דישע פיהרער סיי פון יענער צייט און סיי פון דער היינטיגער צייט. דיזע אידעע איז לגמרי חוץ לתחום פון דער אידישער לעהרע.

דערפאר איז אונזער פראגע נאך שטארקער, ווי קומט עס אז דאס בוך טראגט דעם נאמען "די נייע געבורט?" — אונזער אנטווארט איז אבער ווי פאלגט:

מיר ווייסען אז סוף כל סוף וועלען אידען זיך באקעהרען און אננעמען ישוע המשיח, דעם בן דוד, אלס זייער גואל צדק, ווייל עס הייסט אזוי אין הושע ג': אחר ישבו בני ישראל ובקשו... את דוד מלכם", וואס מיינט נור ישוע, דעם בן דוד, וואס וועט קומען במהרה בימינו אלס מלך.

מיר זעהען אין דעם טיטעל פון יענעם בוך אז די גרעסטע דענקער פון היינטיגען דור אידען, ווייזען ארויס עפעס א מין בענקשאפט נאך א נייער געבורט און מיר האפען אז "אולי ירחם", אפשר אפשר וועט זיך שוין גאט מרחם זיין אויף ישראל און עס וועט מקוים ווערען וואס גאט האט געזאגט אין ירמיה כ"ג: "והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך... בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח..."

הערט ליעבער לעזער, נור אליין דורך דעם בן דוד, דורך דעם "צמח צדיק", וועט יהודה געהאלפען ווערען, און נור דורך איהם וועט "ישראל ישכן לבטח". ד"ה, נור דורך אמונה אין ישוע המשיח וואס איז א בן דוד, קאן מען אויפ'ס ניי געבוירען ווערען. גלויבט אין איהם ליעבער לעזער און ווערט געהאלפען מיט א תשועת עולמים.

גרויסע אידען

מיר שטעלען דא דאס בילד און די ביאגראפיע פון גרויסען איד יוסף פריינד פון לאדזש, פוילן. — ער שרייבט:

איך בין געבוירען און אויפגעצויגען געווארען ביי זעהר רייכע און חסידישע עלטערן וועלכע האבען געשטרעבט אויפצוציהען זייערע קינדער אין רבי'נישען גייסט.

געהענדיג אנגעטהון אין חסידישע קליידער האב איך מיך שטארק מקנא געווען אין אנדערע בחורים פון מיין עלטער וואס האבען געטראגען קורצע רעקלעך מיט לאנגע הויזען. האב איך ביי א גע־לעגענהייט ווען מיין פאטער איז געפאהרען צוליעב געשעפט נאך דייטשלאנד, מיר אונטערגעשוירען די פיאות און אנגעטהון קורצע בגדים און בין אזוי געגאנגען אין דער ישיבה.

דער רבי האט מיך גוט אויסגעזידעלט בכן איך גע אנגעטהון ווי א גוי, און די תורה זאגט "ובחקתיהם לא תלכו" און ער האט מיר נאך צו־

געגעבען א מתנת יד, אזא פאטש אז ס'האט זיך מיר א ליכט אנגעצינדען אין די אויגען.

זייט דאמאלס האב איך פארלוירען דעם אפעטיט צו לערנען און בין געווארען א האלץ סוחר. צוערשט האב איך מיין פאטער געהאלפען אין זיין האלץ געשעפט און דאן בין איך אליין געווארען א סוחר.

צו 21 יאהר בין איך געווארען א סאלדאט, איך האב שנעל עוואנזשירט און בין געווארען אפיציער אין דער ארמעע. איך האב עקזעצירט מיט 54 מאן און שפעטער האט מען מיר צוגעגעבען 26 רעקרוטען כדי איך זאל אויך פון זיי מאכען סאל־דאטען.

באלד דרויף קומט מיין געהילף צו לויפען מיר רעפארטען אז דריי פון די "נייע" האבען זיך צו־בונטעוועט און ווילען נישט אנטהון דאס מילי־טערישע יוניפארם. בכן, זיי זענען "באפטיסטען", און אלס קריסטען ווילען זיי נישט הרג'ענען, נישט מארדען, און אויך נישט אנטהון אזאלכע קליידער וואס צייגט אהין צו מארד.

זיי האבען אבער אויך נישט געוואלט עסען צוזאם מיט אנדערע סאלדאטען, אפנים זיי האבען געוואלט ווי אנדערע גוטע קריסטען מתפלל זיין בעפאר דעם עסען, האב איך זיי ערלויבט סעפעראט צו עסען. פאר דעם האבען זיי פארשפראכען גאט צו בעטען פאר מיר. פרעג איך זיי — צו וועלכען גאט ווילט איהר בעטען? זאגען זיי — צום גאט פון אברהם יצחק ויעקב וועלען זיי בעטען — אים נאמען פון ישוע המשיח וואס איז דער בן אלהים. און דא האבען זיי מיר געוויזען מעהרערע שטעלען פון תורה נביאים וכתובים אז זייער אמונה איז אמת, לכתחילה האב איך אין מיר געקלעהרט: דו זייענדיג א פשוט'־ער איוואן איוואנאוויטש ווילסטו מיט א געוועזענעם ישיבה בחור לערנען מיין תורה? איך האב אבער געשוויגען צו זעהן דעם סוף דערפון.

ווען ער האט אבער אנגעהויבען צו ציטירען שטעלען פון ברית חדשה וואס זענען אין איינקלאנג מיט אונזער תורה, בין איך געבליבען ערשטוינט און איך האב ערשט אנגעהויבען מישיג צו זיין ווי ווייניג איך וויים פון דעם הייליגען אמת וואס געפינט זיך אין הייליגען תנ"ך אין באצוג ישוע המשיח.

קומענדיג אהיים פון מיליטער האט מיך די השגחה געפיהרט איין אבענד צו איין אסופה וואו א מיסיאנער האט גע'דרש'ענט, עס האט נישט פיעל געפעהלט וואס מיין פאטער זאל מיך א ווארף־ארויס געבען אויף דער גאס אין מיטען נאכט; און ווידער אן אנדערעס מאל זייענדיג אין ווארשע האב איך אויך דארט געהערט א דרשה ליהודים וועגען ישוע המשיח, און אלע סודות התורה וועגען אונזערע היי־ליגע גאולה וואס איך האב דאמאלס געהערט, איז מיר געגאנגען טיעף אין הארץ און אין דער נשמה; וואס טהוט מען פארט אז דער טאטע לאזט נישט? בין איך פשוט פלטה געלאפען און האב אנגעשלאגען זיך אין בוענעס איירעס, ארגענטינא. און דארט האב איך געטראפען רעוו. און מרס. גלאס, אידישע מיסיאנערן וואס האבען מיר עקספליצירט דעם גאנ־צען אמת אין ישוע המשיח.

הערטער זענען צו־ארעם אויסצושפרעכען די שמחה וואס מיר האבען געהאט מיט אנאנדער, צו קענען זיין געמיינשאפט ליבען גאט אין ישוע המשיח. איך האב זייט דאמאלס ביינאהע 20 אנ־דערע אידיש גלויבינגע אין משיח דארט געטראפען און אלע זענען גליקליך אין זייער הייליגער אמונה.

אונזערע מיסיאנען

אין אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס: —

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
58 סויט אהייא עוו.

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. צימערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשא, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים פאלעסטינא
נאבלוס גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישׂראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח.

VOL. XVIII No. 7 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | MARCH, 1936

גאט זוכט מענשען

געשיכטע ערצעהלט אונז, אז מ'האט איינמאל געטראפען אין מיטען העלען טאג דעם גריכישען פילאזאף "דיאגענעס" געהענדיג מיט א לאמטערנע אין דער האנד, האט מען איהם געפרעגט די אורזאך דערפון, האט ער געענטפערט—אז ער זוכט א מענש.

דאס דערמאנט אונז אז גאט ב"ה האט אויך תמיד געזוכט א מענש. גאט האט דורך ישעיה הנביא שטארק מתרעם געווען מיט די ווערטער, "מדוע באתי ואין איש". (ישעיה נ' 2) ד"ה, פארוואס ווען איך בין געקומען האב איך קיין מענש גע־טראפען? גאט האט אזוי שטארק ליעב דעם מענש אז עס בענקט זיך איהם פשוט ווען ער זעהט קיין מענש ביי זיך. גאט האט ליעב צו הערען פון זיין מויל א תפילה, ער האט ליעב צו זעהן אין זיין הארצען די הייליגע אמונה, וועלכעס נור אליין קאן דעם מענש גליקליך מאכען.

מיר געפינען אין אונזער אייגענער געשיכטע אז ווען אידען זענען געווען אין א צרה ר"ל, האט זיי גאט תמיד געהאלפען דורך א מענש. למשל ווען אידען זענען געווען אין גלות בבל איז די ישועה צו זיי געקומען פון גאט דורך דניאל הנביא. אין דניאל ט' לעזען מיר וואסארא הארציגע תפילה דניאל האט געבעטען צו גאט בנוגע ישראל און גאט האט זיין תפילה אזוי געליעבט אז ער האט צו איהם געשיקט א מלאך איהם אנצוזאגען אז ער, דניאל, איז שטארק געליעבט ביי גאט און ער רופט איהם אן "איש חמידות".

ווען אידען זענען געווען אין א צרה אין פערזיען, ווען המן הרשע, היטלערס פארגענגער, האט געוואלט להשמיד ולהרוג את כל היהודים, האט אויך דארט גאט ב"ה געפונען א מענש אדער צוויי, נעמליך מרדכי און אסתר, וועלכע האבען געפאסט און גע־בעטען פאר ישראל און גאט האט זייערע תפילות דערהערט און האט געשיקט זיין ישועה אויף אזא וואונדערבארען אופן.

האט איהר ליעבער לעזער שוין זיך אמאל צייט גענומען צו בעטראכטען גאטס דרכים אין דעם ענין פון מרדכי אסתר און המן? כאטש אין דער גאנצער מגילה ווערט ניט איין־איינציג מאל געמאלדען גאטס נאמען (חוץ אין אייניגע פלעצער די ראשי תבות און די סופי תבות) דאך זעהען מיר אז אין א פאר־בארגענעם וועג האט גאט ב"ה אויסגעווירקט אזאלכע פלאי פלאים'דיגע זאכען פאר אידען וואס וועלען בלייבען אין אונזער זכרון לדור דורות.

עס שטעלט זיך דא א פראגע, פארוואס האט גאט אזוי לאנג געווארט, געלאזט המן'ן געלינגען אין זיינע ביזהעריגע פינסטערע פלענער, איהם געלאזט אפילו אויפשטעלען א תלויה פאר מרדכי און ערשט צולעצט איז דאס נס געשעהן? פארוואס האט נישט השב"ה תיכף ומיד א סוף געמאכט צו המן הרשע אז אידען זאלען נישט דארפען אזוי לאנג פון איהם ליידען?

די אנטווארט איז, גאט האט געווארט אויף א מענש. גאט האט ליעב צו הערען א תפילה פון מענשען וואס האבען א פונק געטליכקייט אין זייער הערץ צו איהם. וואס האבען אביסעלע ליעבע און יראה צו זיין הייליגען נאמען און צו זיין הייליגען ווארט.

צו דניאל הנביא האט גאט געשיקט דעם מלאך, איהם זאגענדיג: "איש חמידות אתה", ד"ה, דו ביסט א געליעבטער מענש. איז דאך אייגענטליך די פראגע, פארוואס האט גאט איהם אזוי שטארק גע־ליעבט? דערפאר, — ווייל דניאל האט זיך ניט בא־נוצט מיט זיין גרויסען אמט וואס ער האט געהאט אין קעניגליכען הויף, אויך נישט מיט קיין פאלי־טישען איינפלוס, כדי צו העלפען אידען, נייערט ער האט זיך באנוצט מיט'ן כח התפילה, ער האט אין יענער עת צרה מתפלל געווען צו גאט. קיין איין ווארט האט ער אין יענער לאנגער תפילה ניט געבראכט פאר זיך גופא, דניאל האט זיך לגמרי איג־נארירט און האט נור אין זין געהאט זיין פאלק ישראל היושבים בצרה ובשביה, בעטענדיג: "ישב נא אפך וחמתך", זאל דיין גרימצארן, אה גאט, אבלאזען אי פון דיין שטאדט און אי פון די איינ־וואוינער פון ירושלים.

און אזויבאלד גאט האט דערהערט זיין תפילה האט ער באלד געשיקט א מלאך איהם אנצוזאגען די גוטע בשורה אז ער האט זיין געבעט געהערט און געענטפערט.

דאסזעלבע געפינען מיר אויך ביי מרדכי און אסתר. זיי האבען נישט געזוכט צו העלפען אידען פון המן'ס פלענער פריי צו ווערען, דורך עפעס א פאליטישען פלאן, בפרט אסתר, זייענדיג דעם קעניגס ווייב, ווער נאך האט געקאנט האבען אזא גרויסען איינפלוס ווי זי? פארלאזט זיך אבער נישט אונזער אסתר אויף איהרע אייגענע כחות נייערט זי שיקט באלד ארויס א שליח מיוחד צו איהר אנקעל מרדכי אז אלע אידען זאלען פאסטען דריי טעג און זי וועט אויך אזוי טהון, און דערנאך זאלען אלע מתפלל זיין צו גאט. ווי מיר ווייסען איז טאקע באלד דרויף די ישועה געקומען ווייל גאט האט יענע תפילות דערהערט און ער האט אזוי געפיהרט אז אסתר איז געגאנגען אפילו אומאיינגע־לאדענטערהייט צום קעניג און האט איהם איינגע־לאדענט צו דער סעודה.

אט אויף דעם האט גאט געווארט. אזויבאלד די תפלות זענען ארויפגעקומען צום כסא הכבוד האט גאט אנגעהויבען צו ווירקען אויף א וואונדערבארען אופן, נעמליך, המן איז אויפגעהאנגען געווארען אויף דער תלויה וואס ער האט אויפגעשטעלט פאר מרדכי.

געגען וואס בעטראכטען מיר אייגענטליך אט דיזע פּנקטען? עס איז אנטקעגען אונזערע שונאים וואס יאוועז זיך כמעט איבעראל אין דער גאנצער וועלט.

אידען האבען טאקע גרויסע פיהרערס תמיד געהאט און האבען זיי אויך עד היום, ווי למשל. רבנים, פאליטישענס, עדיטארס און אזוי זעלבסט געקרוינטע פיהרער, אבער קיינע פון זיי האבען דעם פערלאנג אדער די נייגונג אמשטאט צו לויפען נאך פראטעקשאן צו מענשען, בעסער צו פאלען אויף זייערע פנים'ער פאר גאט, און בעטען פאר'ן אידישען פאלק וואס ווערט אזוי יעהמערליך געפלאגט פון די מאדערנע המן'ס.

מיט אייניגע מאנאט צוריק איז ארויסגעקומען א שפאגעל־ניי בוך פון דער פרעס ביים נאמען "ריבוירט" (נייע געבורט). דארט געפינען זיך הויכע אידעען און טיפע געדאנקען פון די גרעסטע אידישע דענקער פון היינטיגען אידישען דור. יענע שרייבער וואס אייסערן אין יענעם בוך זייער מיי־נונג וועגען דער אלגעמיינער אידישער לאגע גרויסען זיך זעהר מיט זייערע אידעען. אלערליי געדאנקען ווערען דארט געאייסערט אבער ניט אמאל איין געדאנק פון גאט, אז בכן: "עזרי מעם ד' עשה שמים וארץ". זיי האבען אפנים לגמרי פארגעסען אונזער אלטע אידישע געשיכטע אין וועלכע מיר געפינען ווידעי און ווידער "ויצעקו בני ישראל אל ד' און באלד דרויף הייסט עס "ממצוקותיהם יושיעם". דאס פארגעסען זיי אבער—

און נאך עפעס וואס עס ווארפט זיך אזוי שטארק אין די אויגען, נעמליך דער טיטעל פון יענעם בוך

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter Ajpril 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1st.